

Amasya Oldum

Zamanın bütünüyle durduğu yerde ,
Bir şehrin kimliğine tutuldum.
Düşündüm... Bu Şehirde ne oldum diye!
Tarih oldum, kültür oldum, Vatan oldum.
Hitit'in Viranesi, Selçuklu mimarisi,
Osmanlı şehzadesi oldum o ihtişamlı devrin.
Büyük Ağasında Hafız oldum belki.
Kuran bülbüllerinin sesi oldum...
Pir'in Çilehanesinde Sufi oldum...
Gönül sesimi duydum efsunlu gecelerinde.
Kırk bir tel oldum kim bilir,
Özbekir'in nağmelerinde.
Bazen Yunus oldum, nağmeli bir neyin sesinde.
Hamdım piştim, bu medeniyet ikliminde.

En güzel yıllarımı geçirdiğim bu dağ kentinde
Vefasına kaldım hayran öylesine...
Tandım insanımı güzel yürekleriyle, yiğitlikleriyle.
Bazen talebesi oldum Akşemsettin' i yetiştiren Ermişine.
Sonra manevi iklimin başkentine,
Selam durdum bütün içtenliğimle.

Bazen Strabon oldum, Astronomiye merak saldım.
Bazen Sabuncu oldum, doktor oldum;
Yaraya merhem olayım diye.
Bir Hatun oldum Mührini vurduğu Edebiyat Aşkın'a.
Kalemi oldum Şeyh Hamdullah Efendi'nin,
Peygamber aşkının şahidi Seyyid Nigari'nin,
Ve de Ferhat oldum dağın dibine vurulan kızmastıyla,
Sonra, umutsuz bütün aşkların Şirin'i oldum böylece...

Hırçın Karadeniz'e kıvrılırken büklüm büklüm,
Yeşilırmağın büyüüne tutuldum.
Karadeniz'in durgunluğunda değil belki
Yeşilırmağın coşkusunda oldum hep
Harşena Kral Mezarında
Al Bayrak gölgesinde usulca
Mithridates oldum sabahın ayazında
Hatuniye'den inerken yokuş yokuş
Ecdadın ayak sesi oldum bazen...

Bazen Fatih oldum; Kurtboğanın Türbesi'nde.
Bir de oldum Mevlana Halid, Seyyid Taha,
Hazreti Şirvan'ın yukarı türbesinde.
İkinci Beyazıt oldum; Vav'ın şekil aldığı camisinde.
Şehrin gönlündeki İkinci Mustafa oldum delicesine.
Aşık Oldum Amasya'mın gelmiş geçmiş zenginliğine.
Sonra, evet sonra, Atatürk oldum;
Kahramanlık destanının ilk durağında.
Ve Tevfik Efendinin sesi oldu güzelim Anadolu'mda.
Veda edilmeyecek bir şehir oldum...
Türkiye oldum sonra...